

RO

RO

RO

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 29.3.2010
COM(2010)94 final

2010/0064 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

**privind combaterea abuzului sexual asupra copiilor, a exploatării sexuale a copiilor și a
pornografiei infantile, de abrogare a Deciziei-cadru 2004/68/JAI**

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

- **Motivele și obiectivele propunerii**

Abuzul sexual asupra copiilor și exploatarea sexuală a copiilor reprezintă forme deosebit de grave de infracțiune, fiind îndreptate direct asupra copiilor, care au dreptul la îngrijire și protecție specială. Aceste fenomene au asupra victimelor efecte nocive pe termen lung, de natură fizică, psihologică și socială, iar persistența lor subminează valorile fundamentale ale societății moderne legate de protecția specială a copiilor, precum și încrederea în instituțiile relevante ale statului. În pofida lipsei unor statistici fiabile și riguroase, studiile sugerează că este posibil ca o minoritate semnificativă de copii din Europa să fie abuzată sexual pe durata copilăriei, iar cercetările sugerează, de asemenea, că acest fenomen nu scade în timp, dimpotrivă, anumite forme de violență sexuală se manifestă din ce în ce mai mult.

Obiectivul general al politicii Uniunii în acest domeniu, conform articolului 67 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, este acela de a asigura un nivel înalt de securitate prin măsuri de prevenire și combatere a infracțiunilor, care includ abuzul sexual asupra copilului și exploatarea sexuală a copilului. În conformitate cu articolul 83 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, acesta ar trebui să fie realizat în primul rând prin stabilirea unor norme minime privind definirea infracțiunii și a sancțiunilor în ceea ce privește exploatarea sexuală a copiilor. Obiectivele specifice ar fi urmărirea penală eficace a infracțiunii, protecția drepturilor victimelor, și prevenirea exploatării sexuale a copilului și a abuzului sexual asupra copilului.

- **Contextul general**

În ceea ce privește victimele copii, principala cauză a acestui fenomen o reprezintă vulnerabilitatea lor, rezultat al unor factori variați. Răspunsul insuficient al mecanismelor de punere în aplicare a legii contribuie la răspândirea acestor fenomene, iar dificultățile sunt exagerate din cauza anumitor forme de infracțiuni care transcend frontierele naționale. Victimele manifestă reticență în denunțarea abuzurilor, diferențele între legislațiile și procedurile naționale pot determina diferențe în ceea ce privește cercetarea și urmărirea penală, iar infractorii condamnați pot continua să reprezinte un pericol după executarea pedepsei. Evoluțiile din domeniul tehnologiei informațiilor au acutizat aceste probleme, prin faptul că au facilitat producerea și distribuirea de imagini cu copii abuzați sexual, oferind totodată anonimitate infractorilor și împărțind responsabilitatea între jurisdicții. Facilitarea călătoriilor și diferențele dintre venituri alimentează așa numitul turism sexual cu copii, care duc la comiterea în străinătate de infracțiuni sexuale cu copii, în condiții de impunitate. Pe lângă dificultățile legate de aducerea în fața justiției, criminalitatea organizată poate obține profituri considerabile, cu risc scăzut.

Legislația națională acoperă unele din aceste probleme, într-o măsură mai mare sau mai mică. Cu toate acestea, nu este suficient de puternică sau coerentă pentru a asigura o reacție socială viguroasă la acest fenomen dăunător.

Recenta Convenție a Consiliului Europei STE nr. 201 privind protecția copiilor împotriva exploatării și abuzurilor sexuale („Convenția Consiliului Europei”) constituie, fără îndoială, până la această dată, standardul internațional cel mai înalt privind protecția copiilor împotriva abuzului și exploatării sexuale. La nivel global, standardul internațional principal este

Protocolul opțional la Convenția cu privire la drepturile copilului, referitor la vânzarea, prostituția copiilor și pornografia infantilă, din 2000. Cu toate acestea nu toate statele membre au aderat la această convenție.

- **Dispoziții în vigoare în domeniul propunerii**

La nivelul UE, Decizia-cadru 2004/68/JAI a Consiliului introduce un minimum de apropiere a legislațiilor statelor membre în vederea incriminării celor mai grave forme de abuz sexual asupra copilului și de exploatare sexuală a copilului, extinderii competenței jurisdicțiilor naționale și asigurării unui minimum de asistență pentru victime. Deși cerințele au fost, în general, puse în aplicare, decizia-cadru prezintă unele neajunsuri. Apropierea legislației doar cu privire la un număr limitat de infracțiuni, nu abordează noile forme de abuz și de exploatare care utilizează tehnologia informațiilor, nu elimină obstacolele în ceea ce privește urmărirea penală a infracțiunilor în afara teritoriului național, nu răspunde tuturor nevoilor specifice ale victimelor copii și nu conține măsuri adecvate de prevenire a infracțiunilor.

Alte inițiative ale UE în vigoare sau în curs de adoptare răspund parțial unor probleme legate, de asemenea, de infracțiunile sexuale împotriva copilului. Acestea includ Decizia 2000/375/JAI a Consiliului din 29 mai 2000 privind combaterea pornografiei infantile pe internet, Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul de arestare și procedurile de predare între statele membre, Decizia-cadru 2005/222/JAI a Consiliului din 24 februarie 2005 privind atacurile împotriva sistemelor informatice, Decizia nr. 854/2005/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 de instituire a unui program comunitar multianual de promovare a utilizării, în condiții de mai mare siguranță, a internetului și a noilor tehnologii on-line și Decizia-cadru 2008/947/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce în cazul hotărârilor judecătorești și al deciziilor de probațiune condiționată, în vederea supravegherii măsurilor de probațiune și a sancțiunilor alternative.

- **Coerența cu celelalte politici și obiective ale Uniunii**

Obiectivele sunt pe deplin coerente cu politica UE de promovare, protecție și respectare a drepturilor copiilor în politicile interne și externe ale UE. UE a recunoscut în mod explicit protecția drepturilor copiilor în Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, mai exact la articolul 24. Mai mult, în comunicarea sa „Către o strategie a UE privind drepturile copilului”, Comisia și-a stabilit drept obiectiv utilizarea la maxim a politicilor și instrumentelor sale existente în vederea protecției copiilor împotriva violenței și exploatarei sexuale în interiorul și în afara Uniunii Europene. Obiectivele sunt coerente, de asemenea, și cu programul pentru un internet mai sigur, stabilit în vederea promovării utilizării, în condiții de mai mare siguranță, a internetului și a noilor tehnologii on-line, în special pentru copii, și de combatere a conținuturilor ilegale. Programul pentru un internet mai sigur contribuie la prevenirea abuzului sexual asupra copilului printr-o serie de măsuri care includ responsabilizarea și protecția minorilor, creșterea nivelului de conștientizare și de educație, autoreglementare și instrumente de siguranță.

Acestea sunt pe deplin coerente cu propunerea Comisiei pentru o directivă privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protecția victimelor.

Obiectivele sunt, de asemenea, coerente cu noua Strategie UE pentru tineret (Rezoluția Consiliului din 27 noiembrie 2009) care vizează copiii și tinerii cu vârste cuprinse între 13 și 20 de ani și fixează cu fermitate cooperarea în domeniul politicii europene privind tineretul în

sistemul internațional al drepturilor omului. Strategia UE pentru tineret scoate în evidență faptul că viața și perspectivele de viitor ale tinerilor sunt determinate în mod semnificativ de oportunitățile, sprijinul și protecția de care se bucură în copilărie și adresează un apel părților interesate de la nivel local pentru a identifica și ajuta tinerii expuși riscurilor și a-i îndruma către alte servicii, dacă este necesar, precum și pentru a facilita accesul tinerilor la serviciile de sănătate.

Prezenta propunere a făcut obiectul unei examinări aprofundate pentru a se asigura deplina compatibilitate a dispozițiilor sale cu drepturile fundamentale și cu precădere demnitatea umană, interzicerea torturii și a tratamentelor și pedepselor inumane sau degradante, drepturile copilului, dreptul la libertate și securitate, libertatea de exprimare și de informare, protecția datelor cu caracter personal, dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil și principiile legalității și proporționalității infracțiunilor și pedepselor.

S-a acordat o atenție deosebită articolului 24 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, care prevede obligația pozitivă de a acționa în scopul asigurării protecției necesare a copiilor. Conform acestuia, copiii au dreptul la protecția și îngrijirile necesare pentru asigurarea bunăstării lor. În plus, aceasta prevede ca în toate acțiunile legate de copii, fie că sunt inițiate de către autoritățile publice sau de instituțiile private, să primeze interesul superior al copilului, fapt consfințit, de asemenea, în Convenția Organizației Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului.

Dispozițiile prin care sunt incriminate noi forme de abuz prin utilizarea internetului, prin care sunt recunoscute tehnicile speciale de investigație, prin care sunt interzise anumite activități și cu privire la schimbul de informații pentru a se asigura punerea în aplicare la nivelul UE, au fost în mod special examinate din punctul de vedere al dreptului la respectarea vieții private și de familie și la protecția datelor cu caracter personal (articolul 8 CEDO, articolele 7 și 8 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene). Dispozițiile referitoare la intensificarea aplicării legii în cazurile de publicare și diseminare de materiale privind abuzuri săvârșite asupra copiilor, de publicitate pentru pornografia infantilă sau de promovare a abuzurilor sexuale asupra copilului, precum și cele referitoare la mecanismele de blocare a accesului la paginile internet care conțin pornografie infantilă, au fost examinate în special în legătură cu libertatea de exprimare (articolul 10 CEDO, articolul 11 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene).

Acolo unde este necesar, se pot utiliza în mod corespunzător posibilitățile de finanțare disponibile la nivelul Uniunii Europene pentru a sprijini eforturile statelor membre de a se conforma cerințelor prezentei directive

2. CONSULTAREA PĂRȚILOR INTERESATE ȘI EVALUAREA IMPACTULUI

• Consultarea părților interesate

Metodele de consultare, principalele sectoare vizate și profilul general al respondenților

În cadrul a trei reuniuni diferite având ca tematică atât abuzul sexual asupra copilului și exploatarea sexuală a copilului, cât și traficul de persoane, au fost consultați diverși experți în domeniu. Printre aceștia s-au numărat, în special, reprezentanți ai guvernelor statelor membre, membri ai Grupului de experți privind traficul de persoane ai Comisiei, organizații internaționale, cu precădere Consiliul European și UNICEF, ONG-uri, centre academice și de

cercetare și alte instituții publice. O serie de experți și organizații au transmis ulterior observații și au furnizat informații.

Discuțiile din Consiliu cu privire la propunerea de decizie-cadru pe acest subiect a Comisiei au permis obținerea de informații privind legislația și practica curentă a statelor membre. Acestea au confirmat în mare măsură necesitatea unui nou cadru UE de armonizare a legislațiilor naționale.

Sinteza răspunsurilor și modul în care acestea au fost luate în considerare

Mesajele cheie rezultate în urma consultărilor sunt:

- necesitatea încorporării unor îmbunătățiri aduse Convenției Consiliului Europei;
- necesitatea incriminării unor forme de abuz neincluse în actuala decizie-cadru, în special noi forme de infracțiuni care utilizează tehnologia informațiilor;
- necesitatea eliminării obstacolelor în cercetarea și urmărirea penală a cazurilor transfrontaliere;
- necesitatea asigurării unei protecții complete a victimelor, în special în cadrul cercetării și procedurii penale;
- necesitatea prevenirii infracțiunilor prin programe de intervenție și tratament;
- necesitatea garantării faptului că măsurile de securitate și condamnările impuse infractorilor periculoși într-o țară, sunt aplicate efectiv în toate statele membre.

Contribuțiile primite pe parcursul consultărilor au fost luate în considerare în evaluarea impactului. Unele dintre sugestiile făcute de diferitele părți interesate în cursul procesului de consultare nu au fost incluse în propunere, din motive diverse, explicate în evaluarea impactului.

• **Obținerea și utilizarea expertizei**

Nu a fost necesar să se recurgă la expertiză externă.

• **Evaluarea impactului SEC(2009)355 și rezumatul evaluării impactului SEC(2009)356**

În cadrul propunerii anterioare de decizie-cadru au fost analizate diverse opțiuni de politică drept mijloace de atingere a obiectivului.

• Opțiunea de politică (1): nicio acțiune nouă din partea UE

UE nu ar urma să întreprindă acțiuni noi (legislație, instrumente, sprijin financiar) pentru combaterea abuzului sexual asupra copilului și a exploatării sexuale a copilului, în timp ce statele membre ar putea continua procesul de semnare și ratificare a Convenției Consiliului Europei.

• Opțiunea de politică (2): completarea legislației existente cu măsuri fără caracter legislativ

Legislația UE în vigoare, în special Decizia-cadru 2004/68/JAI, nu ar fi modificată. În schimb, ar putea fi puse în aplicare măsuri care nu au caracter legislativ, de sprijinire a punerii

coordonate în aplicare a legislațiilor naționale. Aceasta ar include schimbul de informații și experiență în ceea ce privește urmărirea penală, protecția sau prevenirea, creșterea gradului de conștientizare, cooperarea cu sectorul privat și încurajarea autoreglementării, precum și stabilirea de mecanisme de culegere a datelor.

- Opțiunea de politică (3): legislație nouă privind urmărirea penală a infractorilor, protecția victimelor și prevenirea infracțiunilor

Ar fi adoptat un nou act legislativ, care să încorporeze actuala decizie-cadru, anumite prevederi din Convenția Consiliului Europei, precum și elemente în plus care nu se regăsesc în nici unul din aceste documente. Ar include urmărirea penală a infractorilor, protecția victimelor și prevenirea fenomenului.

- Opțiunea de politică (4): legislație nouă cuprinzătoare care să sprijine urmărirea penală a infractorilor, protecția victimelor și prevenirea infracțiunilor (la fel ca în opțiunea 3) plus măsuri fără caracter legislativ (la fel ca în opțiunea 2)

Prevederile în vigoare din Decizia-cadru 2004/68/JAI ar fi suplimentate cu acțiuni ale UE de modificare a dreptului penal material și de procedură penală, protecția victimelor și prevenirea infracțiunilor, la fel ca în opțiunea 3, plus măsurile care nu au caracter legislativ identificate la opțiunea 2, în vederea îmbunătățirii punerii în aplicare a legislațiilor naționale.

În urma analizei impactului economic, a impactului social și a impactului asupra drepturilor fundamentale, opțiunile 3 și 4 reprezintă cea mai bună abordare a problemelor și permit atingerea obiectivelor propunerii. Opțiunea preferată ar fi opțiunea 4, urmată de opțiunea 3.

Comisia a efectuat o evaluare a impactului care să însoțească propunerea anterioară, din 25 martie 2009, pentru o decizie-cadru privind combaterea abuzului sexual asupra copiilor, a exploatării sexuale a copiilor și a pornografiei infantile. Raportul privind evaluarea impactului este disponibil la adresa:

http://ec.europa.eu/governance/impact/ia_carried_out/cia_2009_en.htm#jls

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

- **Rezumatul acțiunii propuse**

Decizia-cadru va abroga și va încorpora totodată Decizia-cadru 2004/68/JAI, pentru a include următoarele elemente:

– în ceea ce privește dreptul penal material în general

Ar fi incriminate formele grave de abuz sexual asupra copilului și de exploatare sexuală a copilului neacoperite în prezent de legislația UE. Acestea includ, de exemplu, organizarea de călătorii în scopul comiterii abuzului sexual, aspect deosebit de relevant, dar nu exclusiv, în contextul turismului sexual cu copii. Definiția pornografiei infantile este modificată pentru a se apropia de cea din Convenția Consiliului Europei și din Protocolul opțional la Convenția cu privire la drepturile copilului. Se acordă o atenție deosebită infracțiunilor împotriva copiilor aflați într-o situație vulnerabilă specială.

În special, nivelul sancțiunilor penale ar trebui să crească pentru ca acestea să fie proporționale, eficiente și disuasive. Pentru a stabili gradul de gravitate și a fi asociați sancțiuni

proporționale cu acesta, se acordă atenție factorilor diverși care pot interveni în diferitele tipuri de infracțiuni, cum ar fi gradul de vătămare a victimei, nivelul de culpabilitate a autorului infracțiunii și nivelul de risc pentru societate.

Prin urmare, se poate stabili un număr de relații între infracțiuni. În termeni generali, activitățile care includ contact sexual sunt mai grave decât cele care nu îl includ; prezența exploatarei sporește gravitatea infracțiunii; coerciția, forța sau amenințările sunt mai grave decât abuzul de putere al infractorului sau slăbiciunea victimei, care, în schimb, sunt mai grave decât consimțământul liber al victimei. Prostituația, care presupune activități sexuale și bani, este mai gravă decât spectacolele pornografice, care pot sau nu să includă astfel de activități. Recrutarea în vederea prostituției sau o activitate similară este mai gravă decât incitarea la acestea deoarece presupune căutarea activă de copii ca și cum aceștia ar fi mărfuri. În ceea ce privește pornografia infantilă, producerea care, de obicei, implică recrutarea și contactul sexual cu copilul este mai gravă decât alte infracțiuni cum ar fi distribuirea sau oferirea, care sunt în schimb mai grave decât deținerea de pornografie infantilă sau accesul la aceasta.

Ca rezultat al combinării acestor criterii diverse, se disting astfel cinci grupuri diferite de infracțiuni, în funcție de gradul de gravitate, care conduc, în consecință, la niveluri diferite de sancțiuni pentru infracțiunile în formă simplă.

– în ceea ce privește noile infracțiuni din mediul informatic

Ar fi incriminate noi forme de abuz și de exploatare sexuală facilitate de utilizarea tehnologiei informațiilor. Aceasta include spectacolele pornografice on-line sau accesul în cunoștință de cauză la pornografia infantilă, pentru a acoperi cazurile în care vizionarea de pagini internet conținând pornografie infantilă fără a descărca sau a salva imaginile nu echivalează cu „deținerea” sau „procurarea” de pornografie infantilă. De asemenea, este încorporată noua infracțiune de „ademenire”, fiind respectată îndeaproape formularea asupra căreia s-a convenit în Convenția Consiliului Europei.

– în ceea ce privește cercetarea penală și inițierea procedurii penale

Ar fi introduse mai multe dispoziții în vederea facilitării cercetării infracțiunilor și acuzării.

– în ceea ce privește urmărirea penală a infracțiunilor comise în străinătate

Ar fi modificate normele privind competența jurisdicțiilor pentru a se asigura că persoanele din UE, atât resortisanți, cât și rezidenți, care exploatează sau abuzează sexual un copil sunt urmărite penal chiar dacă ele comit infracțiunile în afara UE, prin așa-numitul turism sexual.

– în ceea ce privește protecția victimelor

Vor fi incluse noi dispoziții privind protecția victimelor (în sens larg) pentru a se asigura că accesul victimelor la o cale de atac legală este simplu și că acestea nu suferă ca urmare a participării la procedura penală. Acestea includ asistență și sprijin acordat victimelor, precum și protecția victimelor, în mod special în cursul investigațiilor și procedurii penale.

– în ceea ce privește prevenirea infracțiunilor

Ar fi introduse modificări pentru a ajuta prevenirea infracțiunilor de abuz sexual asupra copilului și de exploatare sexuală a copilului, printr-o serie de acțiuni care să se concentreze

asupra celor care au săvârșit în trecut infracțiuni, pentru a preveni recidiva și pentru a restricționa accesul la pornografie infantilă pe internet. Scopul restricționării unui asemenea acces este acela de a reduce circulația pornografiei infantile prin restrângerea utilizării paginilor internet accesibile publicului. Aceasta nu înlocuiește acțiunile de eliminare a conținuturilor de la sursă sau de urmărire penală a infractorilor.

Prin urmare, propunerea ar reprezenta o valoare adăugată față de standardele de protecție stabilite de Convenția Consiliului European, în mai multe feluri. Din punctul de vedere al fondului, propunerea include elemente care nu se regăsesc în Convenția Consiliului European, cum ar fi asigurarea punerii în aplicare la nivelul UE a interdicțiilor impuse infractorilor cu privire la activitățile cu copii, blocarea accesului la pornografia infantilă pe internet, incriminarea obligării unui copil la relații sexuale cu un terț, abuzul sexual online asupra copilului prin spectacole pornografice on-line și o clauză de nepedepsire pentru victimele copii. Aceasta depășește, de asemenea, sfera obligațiilor impuse de Convenția Consiliului European cu privire la nivelul sancțiunilor penale, consilierea juridică gratuită pentru victimele copii și reprimarea activităților care încurajează abuzul și turismul sexual cu copii. Din punct de vedere al formei, încorporarea în legislația UE a dispozițiilor din convenție va facilita o adoptare mai rapidă a măsurilor naționale, în comparație cu procedurile naționale de ratificare, și va asigura o monitorizare mai bună a punerii în aplicare.

- **Temeiul juridic**

Articolul 82 alineatul (2) și articolul 83 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

- **Principiul subsidiarității**

Principiul subsidiarității se aplică în cazul acțiunilor Uniunii Europene.

Obiectivele propunerii nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre din motivele expuse în continuare.

Exploatarea sexuală a copilului și abuzul sexual asupra copilului au o dimensiune transfrontalieră considerabilă, evidentă în cea mai mare măsură în pornografia infantilă și turismul sexual cu copii, dar care se manifestă, de asemenea, prin necesitatea de a asigura protecția copiilor din toate statele membre, față de infractori din toate statele membre, care pot călători fără dificultate. Aceasta presupune acțiune la nivelul UE, cu precădere îndeplinirea prevederilor Deciziei-cadru 2004/68/JAI a Consiliului și a Deciziei 2000/375/JAI a Consiliului¹, deoarece obiectivul privind protecția eficace a copiilor nu poate fi îndeplinit în mod satisfăcător doar de către statele membre la nivel central ori la nivel regional sau local.

Acțiunea la nivelul Uniunii Europene poate realiza într-o mai mare măsură obiectivele propunerii, din motivele expuse în continuare.

Propunerea va apropia și mai mult dreptul penal material al statelor membre și normele de procedură, fapt ce va avea un impact pozitiv asupra combaterii acestor infracțiuni. În primul rând, este o modalitate de a se evita tendința infractorilor de a comite acte în statele membre cu dispoziții legale mai puțin severe; în al doilea rând, definițiile comune fac posibilă

¹ Decizia Consiliului din 29 mai 2000 privind combaterea pornografiei infantile pe internet (JO L 138, 9.6.2000, p.1).

promovarea schimbului de date comune și utile și de experiență, precum și promovarea comparabilității datelor; și în al treilea rând, este facilitată cooperarea internațională. Propunerea ar îmbunătăți, de asemenea, protecția victimelor copii. Aceasta reprezintă un imperativ umanitar și, în același timp, o condiție pentru ca victimele să poată furniza probe necesare urmăririi penale a infracțiunii. Va fi, de asemenea, sporită eficacitatea măsurilor de prevenire la nivelul întregii Uniuni Europene.

Prin urmare, propunerea respectă principiul subsidiarității.

- **Principiul proporționalității**

Propunerea respectă principiul proporționalității din următorul/următoarele motiv(e).

Prezenta directivă se limitează la minimumul necesar pentru atingerea acestor obiective la nivel european, fără a depăși ceea ce este necesar în acest scop, avându-se în vedere necesitatea acurateței legislației în domeniul penal.

- **Alegerea instrumentelor**

Instrumentele propuse: directivă.

În lupta împotriva exploatării sexuale a copiilor este necesară apropierea legislației și regulamentelor în domeniul penal ale statelor membre, în vederea cooperării în materie penală. În acest scop TFUE prevede în mod special numai adoptarea de directive.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Propunerea nu are implicații asupra bugetului UE.

5. INFORMAȚII SUPLIMENTARE

- **Abrogarea legislației în vigoare**

Adoptarea propunerii va conduce la abrogarea legislației existente.

- **Domeniul teritorial de aplicare**

Statele membre vor fi destinatarii propunerii. Aplicarea directivei care va rezulta în cazul Regatului Unit, Irlandei și Danemarcei va fi stabilită în conformitate cu dispozițiile Protocoloalelor (nr. 21) și (nr. 22) anexate la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind combaterea abuzului sexual asupra copiilor, a exploatării sexuale a copiilor și a pornografiei infantile, de abrogare a Deciziei-cadru 2004/68/JAI

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 82 alineatul (2) și articolul 83 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea propunerii către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European²,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor³,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară⁴,

întrucât:

- (1) Abuzul sexual asupra copiilor și exploatarea sexuală a copiilor, inclusiv pornografia infantilă, constituie violări grave ale drepturilor fundamentale, în special drepturile copilului la protecție și îngrijire pentru asigurarea bunăstării lui, astfel cum se stipulează în Convenția Organizației Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului și în Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene.
- (2) Pornografia infantilă, care constă în imagini cu abuzuri sexuale asupra unui copil și alte forme deosebit de grave de abuz sexual asupra copiilor și de exploatare sexuală a copiilor iau amploare și se răspândesc prin intermediul utilizării noilor tehnologii și a internetului.
- (3) Decizia-cadru 2004/68/JAI a Consiliului privind combaterea exploatării sexuale a copiilor și a pornografiei infantile⁵ apropie legislațiile statelor membre în vederea incriminării celor mai grave forme de abuz sexual asupra copilului și de exploatare sexuală a copilului, a extinderii competenței jurisdicțiilor naționale și a asigurării unui nivel minim de asistență pentru victime. Decizia-cadru 2001/220/JAI a Consiliului

² JO C [...], [...], p. [...].

³ JO C [...], [...], p. [...].

⁴ JO C [...], [...], p. [...].

⁵ JO L 13, 20.01.2004, p. 14.

privind statutul victimelor în cadrul procedurilor penale⁶ stabilește un set de drepturi ale victimelor în procedura penală, inclusiv dreptul la protecție și despăgubire. De asemenea, coordonarea urmăririi penale a cazurilor de abuz sexual asupra copiilor, de exploatare sexuală a copiilor și de pornografie infantilă va fi facilitată de adoptarea Deciziei-cadru 2009/948/JAI privind prevenirea și soluționarea conflictelor de competențe în procedura penală⁷.

- (4) Conform articolului 34 din Convenția Organizației Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului, statele părți se angajează să protejeze copilul de toate formele de abuz sexual. Protocolul opțional al Organizației Națiunilor Unite la Convenția cu privire la drepturile copilului referitor la vânzarea de copii, prostituția copiilor și pornografia infantilă și, în special, Convenția Consiliului Europei privind protecția copiilor împotriva exploatării și abuzurilor sexuale⁸ reprezintă pași cruciali în procesul de consolidare a cooperării internaționale în acest domeniu.
- (5) Infracțiunile grave precum exploatarea sexuală a copiilor și pornografia infantilă necesită o abordare cuprinzătoare care să includă urmărirea penală a infractorilor, protecția copiilor victime, precum și prevenirea fenomenului. Interesul superior al copilului trebuie să constituie elementul de bază în derularea oricăror măsuri de combatere a acestor infracțiuni în conformitate cu Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene și cu Convenția Organizației Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului. Decizia-cadru 2004/68/JAI ar trebui să fie înlocuită cu un instrument nou care să asigure un cadrul legal cuprinzător, permițând atingerea acestui scop.
- (6) Formele grave de abuz sexual asupra copilului și de exploatare sexuală a copilului ar trebui să constituie obiectul unor sancțiuni eficace, proporționale și disuasive. Acestea includ, în special, diverse forme de abuz sexual și de exploatare sexuală facilitate de utilizarea tehnologiilor informațiilor și comunicațiilor. Definiția pornografiei infantile ar trebui, de asemenea, să fie clarificată și apropiată de cea care se regăsește în instrumentele internaționale.
- (7) Prezenta directivă nu reglementează politicile statelor membre cu privire la activitățile sexuale reciproc consimțite în care pot fi implicați copii și care pot fi considerate ca o descoperire normală a sexualității în cursul dezvoltării umane, avându-se în vedere tradițiile culturale și juridice diverse și noi forme de stabilire și menținere de relații printre copii și adolescenți, inclusiv prin intermediul tehnologiilor informațiilor și comunicațiilor.
- (8) Ar trebui facilitate investigarea infracțiunilor și acuzarea în cadrul procedurii penale, pentru a se ține seama de dificultatea, pentru victimele copii, de a denunța abuzul, precum și de anonimatul infractorilor în spațiul virtual. Ar trebui să fie puse la dispoziția celor responsabili de investigarea și urmărirea penală a unor asemenea infracțiuni, instrumente eficace de investigare și urmărire penală pentru a asigura succesul investigațiilor și acțiunilor de urmărire penală ale infracțiunilor menționate în prezenta directivă. Aceste instrumente pot include acțiuni sub acoperire, interceptare a

⁶ JO L 82, 22.3.2001, p. 1.

⁷ JO L 328, 15.12.2009, p. 42.

⁸ Convenția Consiliului Europei privind protecția copiilor împotriva exploatării și a abuzurilor sexuale, adoptată la Lanzarote, 25.10.2007, Seria tratatelor Consiliului Europei nr. 201;

comunicațiilor, supraveghere sub acoperire, inclusiv supraveghere electronică, monitorizarea conturilor bancare sau alte investigații financiare.

- (9) Ar trebui să fie modificate normele privind competența jurisdicțiilor pentru a se asigura că persoanele din UE care exploatează sau abuzează sexual un copil sunt urmărite penal chiar dacă acestea comit infracțiunile în afara UE, prin așa-numitul turism sexual.
- (10) Măsurile de protecție a victimelor copii ar trebui să fie luate în interesul superior al acestora, ținându-se seama de o evaluare a nevoilor acestora. Accesul victimelor copii la o cale de atac, inclusiv la consiliere juridică gratuită și la reprezentare, precum și la măsuri de soluționare a conflictelor de interese atunci când abuzul are loc în cadrul familiei, ar trebui să fie simplu. De asemenea, victimele copii ar trebui să fie protejate de sancțiuni, de exemplu cele în temeiul legislației naționale privind imigrația și prostituția, dacă aduc cazul lor în atenția autorităților competente. În plus, participarea victimelor copii la procedura penală nu ar trebui să provoace traume suplimentare ca rezultat al audierilor sau contactului vizual cu infractorii.
- (11) Pentru prevenirea și minimizarea recidivei, infractorii ar trebui să fie supuși unei evaluări a pericolului pe care îl reprezintă și a riscurilor posibile de recidivă în ceea ce privește infracțiunile sexuale împotriva copiilor și ar trebui să aibă acces la programe sau măsuri de intervenție eficace, pe bază de voluntariat.
- (12) Infractorii condamnați ar trebui împiedicați, temporar sau permanent, să exercite activități care presupun contacte periodice cu copii, dacă este cazul, atunci când pericolul pe care îl reprezintă aceștia și riscurile posibile de recidivă impun acest lucru. Punerea în aplicare a unor asemenea interdicții pe întreg teritoriul UE ar trebui să fie facilitată.
- (13) Pornografia infantilă, care constă în imagini cu abuzuri sexuale, reprezintă un tip specific de conținut care nu poate fi considerat ca exprimare a unei opinii. Pentru combaterea acesteia, este necesară reducerea circulației materialelor conținând abuzuri asupra copiilor, îngreunând astfel încărcarea de către infractori a unui astfel de conținut pe site-urile internet accesibile publicului. Prin urmare este necesară eliminarea conținutului la sursă și reținerea celor care distribuie sau descarcă imagini cu abuzuri asupra copiilor. UE, în special prin cooperare sporită cu țările terțe și organizațiile internaționale, ar trebui să urmărească facilitarea eliminării efective de către autoritățile țării terțe a site-urilor internet care conțin pornografie infantilă, găzduite pe teritoriul său. Cu toate acestea, deoarece, în ciuda unor astfel de eforturi, eliminarea de la sursă a conținuturilor cu pornografie infantilă se dovedește a fi dificilă atunci când materialele originale nu sunt localizate în interiorul UE, ar trebui să fie instituite, de asemenea, mecanisme de blocare a accesului, de pe teritoriul Uniunii, la pagini internet identificate ca diseminând sau conținând pornografie infantilă. În acest scop, pot fi folosite diverse mecanisme considerate ca fiind corespunzătoare, inclusiv facilitarea emiterii ordinului pentru o astfel de blocare, de către autoritățile judiciare sau polițienești competente sau sprijinirea ori stimularea furnizorilor de servicii internet de a dezvolta, pe bază de voluntariat, coduri de conduită și orientări privind blocarea accesului la astfel de pagini internet. Tot în vederea eliminării și blocării conținuturilor cu abuzuri asupra copilului, ar trebui să se stabilească și consolideze cooperarea între autoritățile publice, în special pentru a asigura liste naționale, cât mai complete posibil, a site-urilor internet care conțin materiale cu pornografie infantilă și

pentru a evita suprapunerea activităților. Orice astfel de dezvoltări trebuie să țină seama de drepturile utilizatorilor finali, să fie conforme cu procedurile juridice și judiciare existente și să respecte Convenția europeană a drepturilor omului și Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene. Programul pentru un internet mai sigur a stabilit o rețea de linii directe al cărei scop este culegerea de informații și asigurarea unei acoperiri corespunzătoare și a schimbului de rapoarte cu privire la tipurile majore de conținuturi online ilegale.

- (14) Întrucât obiectivul prezentei directive, și anume combaterea abuzului sexual, a exploatării sexuale a copiilor și a pornografiei infantile, nu poate fi îndeplinit într-o măsură suficientă numai de către statele membre și, prin urmare, având în vedere dimensiunea și efectele sale, poate fi mai bine realizat la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiile subsidiarității, astfel cum este menționat la articolele 3 și 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în ultimul dintre aceste articole, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului respectiv.
- (15) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, și cu precădere demnitatea umană, interzicerea torturii și a tratamentelor și pedepselor inumane sau degradante, drepturile copilului, dreptul la libertate și securitate, libertatea de exprimare și de informare, protecția datelor cu caracter personal, dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil și principiile legalității și proporționalității infracțiunilor și sancțiunilor. În special, prezenta directivă urmărește să asigure respectarea deplină a acelor drepturi și trebuie să fie pusă în aplicare în mod corespunzător.
- (16) [În conformitate cu articolele 1, 2, 3 și 4 din Protocolul privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție anexat la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Regatul Unit și Irlanda și-au notificat dorința de a participa la adoptarea și punerea în aplicare a prezentei directive] SAU [Fără a aduce atingere articolului 4 din Protocolul privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, Regatul Unit și Irlanda nu vor participa la adoptarea prezentei directive și nu vor avea obligații în temeiul acesteia și nu vor face obiectul aplicării sale]⁹. În conformitate cu articolele 1 și 2 din protocolul referitor la poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei directive și, prin urmare, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale.

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiect

Prezenta directivă urmărește stabilirea de norme minime privind stabilirea infracțiunilor și a sancțiunilor în domeniul exploatării sexuale a copiilor. Aceasta urmărește, de asemenea,

⁹ Formularea finală a acestui considerent al directivei va depinde de poziția efectivă a Regatului Unit și a Irlandei, în conformitate cu dispozițiile Protocolului (nr. 21).

introducerea unor dispoziții comune în vederea întăririi prevenirii infracțiunilor și a protecției victimelor acestora.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive:

- (a) „copil” înseamnă orice persoană sub 18 ani;
- (b) „pornografie infantilă” înseamnă:
 - (i) orice material care prezintă vizual un copil care este implicat într-un comportament sexual explicit, real sau simulat; sau
 - (ii) orice prezentare a organelor genitale ale unui copil în principal cu scop sexual; sau
 - (iii) orice material care prezintă vizual orice persoană care apare ca fiind un copil implicat într-un comportament sexual explicit, real sau simulat, sau orice prezentare a organelor sexuale ale unei persoane care apare ca fiind un copil, în principal cu scop sexual; sau
 - (iv) imagini cu caracter real ale unui copil implicat într-un comportament sexual explicit sau imagini cu caracter real ale organelor sexuale ale unui copil, indiferent dacă un astfel de copil există sau nu, în principal cu scop sexual;
- (c) „prostituția infantilă” înseamnă folosirea unui copil pentru activități sexuale în condițiile în care se acordă sau se promit bani sau orice altă formă de remunerare sau foloase, în schimbul implicării copilului în activități sexuale, indiferent dacă plata, promisiunea sau foloasele se acordă copilului sau unei persoane terțe;
- (d) „spectacol pornografic” înseamnă expunerea publică în direct, inclusiv prin tehnologia informațiilor și comunicațiilor:
 - (i) a unui copil implicat într-un comportament sexual explicit, real sau simulat; sau
 - (ii) a organelor genitale ale unui copil, în principal cu scop sexual;
- (e) „persoană juridică” înseamnă orice entitate care are personalitate juridică, în temeiul legislației aplicabile, cu excepția statelor sau organismelor publice în exercitarea prerogativelor de putere publică și a organizațiilor internaționale publice.

Articolul 3

Infrațiuni referitoare la abuzul sexual

1. Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a asigura pedepsirea comportamentelor deliberate menționate la alineatele (2)-(5).
2. Determinarea, cu scop sexual, a unui copil care nu a împlinit vârsta consimțământului sexual conform dreptului intern, să asiste la un abuz sexual sau la activități sexuale, chiar și fără a fi obligat să participe, este pasibilă de aplicarea maximului prevăzut pentru pedeapsa cu închisoarea, care nu poate fi mai mic de doi ani.
3. Practicarea unor activități sexuale cu un copil care nu a împlinit vârsta consimțământului sexual conform dreptului intern, este pasibilă de aplicarea maximului prevăzut pentru pedeapsa cu închisoarea, care nu poate fi mai mic de cinci ani.
4. Practicarea unor activități sexuale cu un copil, atunci când:
 - (i) se abuzează de o poziție recunoscută de încredere, autoritate sau influență asupra copilului, este pasibilă de aplicarea maximului prevăzut pentru pedeapsa cu închisoarea, care nu poate fi mai mic de opt ani; sau
 - (ii) se abuzează de situația deosebit de vulnerabilă a unui copil, în principal ca urmare a unui handicap mental sau fizic sau ca urmare a unei situații de dependență, este pasibilă de aplicarea maximului prevăzut pentru pedeapsa cu închisoarea, care nu poate fi mai mic de opt ani; sau
 - (iii) face uz de constrângere, forță sau amenințări, este pasibilă de aplicarea maximului prevăzut pentru pedeapsa cu închisoarea, care nu poate fi mai mic de zece ani.
5. Constrângerea unui copil la activități sexuale cu o parte terță este pasibilă de aplicarea maximului prevăzut pentru pedeapsa cu închisoarea, care nu poate fi mai mic de zece ani.

Articolul 4

Infrațiuni referitoare la exploatarea sexuală

1. Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a asigura pedepsirea comportamentelor deliberate menționate la alineatele (2)-(11).
2. Determinarea unui copil să participe la spectacole pornografice este pasibilă de aplicarea maximului prevăzut pentru pedeapsa cu închisoarea, care nu poate fi mai mic de doi ani.
3. Faptul de a profita de sau a exploata în alt fel un copil care participă la spectacole pornografice este pasibil de aplicarea maximului prevăzut pentru pedeapsa cu închisoarea, care nu poate fi mai mic de doi ani.

4. Vizionarea în cunoștință de cauză de spectacole pornografice la care participă copii este pasibilă de aplicarea maximului prevăzut pentru pedeapsa cu închisoarea, care nu poate fi mai mic de doi ani.
5. Recrutarea unui copil în vederea participării la spectacole pornografice este pasibilă de aplicarea maximului prevăzut pentru pedeapsa cu închisoarea, care nu poate fi mai mic de cinci ani.
6. Determinarea unui copil să practice prostituția infantilă este pasibilă de aplicarea maximului prevăzut pentru pedeapsa cu închisoarea, care nu poate fi mai mic de cinci ani.
7. Faptul de a profita de sau a exploata în alt fel un copil care se prostituează este pasibil de aplicarea maximului prevăzut pentru pedeapsa cu închisoarea, care nu poate fi mai mic de cinci ani.
8. Practicarea unor activități sexuale cu un copil recurgându-se la prostituția infantilă, este pasibilă de aplicarea maximului prevăzut pentru pedeapsa cu închisoarea, care nu poate fi mai mic de cinci ani.
9. Constrângerea unui copil să participe în spectacole pornografice este pasibilă de aplicarea maximului prevăzut pentru pedeapsa cu închisoarea, care nu poate fi mai mic de opt ani.
10. Recrutarea unui copil în vederea practicării prostituției infantile este pasibilă de aplicarea maximului prevăzut pentru pedeapsa cu închisoarea, care nu poate fi mai mic de opt ani.
11. Constrângerea unui copil să practice prostituția infantilă este pasibilă de aplicarea maximului prevăzut pentru pedeapsa cu închisoarea, care nu poate fi mai mic de zece ani.

Articolul 5

Infraacțiuni referitoare la pornografia infantilă

1. Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a asigura pedepsirea comportamentelor deliberate menționate la alineatele (2) – (6).
2. Achiziționarea sau deținerea de pornografie infantilă este pasibilă de aplicarea maximului prevăzut pentru pedeapsa cu închisoarea, care nu poate fi mai mic de un an.
3. Obținerea, în cunoștință de cauză, prin intermediul tehnologiei informațiilor și comunicațiilor, a accesului la pornografie infantilă este pasibilă de aplicarea maximului prevăzut pentru pedeapsa cu închisoarea, care nu poate fi mai mic de un an.
4. Distribuirea, diseminarea sau transmiterea de pornografie infantilă sunt pasibile de aplicarea maximului prevăzut pentru pedeapsa cu închisoarea, care nu poate fi mai mic de doi ani.

5. Oferirea, furnizarea sau punerea la dispoziție de pornografie infantilă sunt pasibile de aplicarea maximului prevăzut pentru pedeapsa cu închisoarea, care nu poate fi mai mic de doi ani.
6. Producerea de pornografie infantilă este pasibilă de aplicarea maximului prevăzut pentru pedeapsa cu închisoarea, care nu poate fi mai mic de cinci ani.

Articolul 6

Ademenirea copiilor în scopuri sexuale

Statele membre ia măsurile necesare pentru a asigura pedepsirea următoarelor comportamente deliberate:

Propunerea, efectuată prin intermediul tehnologiei informațiilor și comunicațiilor, de către un adult în vederea întâlnirii cu un copil care nu a împlinit vârsta consimțământului sexual în conformitate cu dreptul intern, cu scopul de a săvârși oricare dintre infracțiunile menționate la articolul 3 alineatul (3) și articolul 5 alineatul (6), atunci când propunerea a fost urmată de fapte materiale de stabilire a unei astfel de întâlniri, este pasibilă de aplicarea maximului prevăzut pentru pedeapsa cu închisoarea, care nu poate fi mai mic de doi ani.

Articolul 7

Instigarea, complicitatea, tentativa și actele preparatorii

1. Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura pedepsirea instigării și complicității la săvârșirea oricărei dintre infracțiunile menționate la articolele 3-6.
2. Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura pedepsirea tentativelor de săvârșire a oricăreia dintre infracțiunile menționate la articolul 3 alineatele (3) - (5) și (2) cu privire la asistarea la un abuz sexual, la articolul 4 alineatele (2)-(3) și (5) - (11), precum și la articolul 5 alineatul (2) și alineatele (4) - (6).
3. Statele membre ia măsurile necesare pentru a asigura pedepsirea următoarelor comportamente deliberate:
 - (a) diseminarea materialelor care promovează oportunități de săvârșire a oricăreia dintre infracțiunile menționate la articolele 3 - 6;
 - (b) organizarea unor circuite turistice cu scopul de a săvârși oricare dintre infracțiunile menționate la articolele 3-6.

Articolul 8

Activități sexuale reciproc consimțite între minori

Dispozițiile articolului 3 alineatul (2), cu privire la asistarea la activități sexuale, și alineatul (3), ale articolului 4 alineatele (2) și (4) și ale articolului 5 nu reglementează activitățile sexuale reciproc consimțite dintre copii sau în care sunt implicate persoane apropiate ca vârstă și ca nivel fiziologic și fizic de dezvoltare sau maturitate, în măsura în care faptele nu implică niciun abuz.

Articolul 9

Circumstanțe agravante

1. În măsura în care circumstanțele următoare nu fac parte deja din elementele constituente ale infracțiunilor menționate la articolele 3—7, acestea se consideră a fi circumstanțe agravante în sensul prezentei directive:
 - (a) copilul nu a împlinit vârsta consimțământului sexual, conform dreptului intern;
 - (b) infracțiunea a fost săvârșită împotriva unui copil aflat într-o situație deosebit de vulnerabilă, în special datorită unui handicap mental sau fizic sau datorită unei situații de dependență;
 - (c) infracțiunea a fost săvârșită de către un membru al familiei, de către o persoană care coabitează cu copilul sau de către o persoană care a abuzat de autoritatea sa asupra copilului;
 - (d) infracțiunea a fost săvârșită de mai multe persoane acționând împreună;
 - (e) infracțiunile au fost săvârșite în cadrul unei organizații criminale în sensul Deciziei-cadru 2008/841/JAI¹⁰;
 - (f) autorul infracțiunii a fost condamnat în trecut pentru infracțiuni de aceeași natură;
 - (g) infracțiunea a pus în pericol viața copilului;
 - (h) infracțiunea a fost săvârșită prin recurgerea la violențe grave sau a cauzat vătămarea gravă a copilului.
2. Atunci când este prezentă cel puțin una dintre circumstanțele agravante menționate la alineatul (1), statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura pedepsirea infracțiunilor menționate la articolele 3-6 prin sancțiuni eficace, proporționale și disuasive care sunt mai severe decât cele prevăzute la articolele 3-6 pentru infracțiunea în formă simplă.

Articolul 10

Decăderea ca urmare a unei condamnări

1. Pentru a evita riscul recidivei, statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că unei persoane fizice care a fost condamnată pentru oricare dintre infracțiunile menționate la articolele 3-7 i se poate interzice, cu caracter temporar sau permanent, să desfășoare activități care presupun contactul periodic cu copii.
2. Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura introducerea măsurii menționate la alineatul 1, în cazierul judiciar din statul membru care a pronunțat condamnarea.

¹⁰ JO L 300, 11.11.2008, p. 42.

3. Prin derogare de la articolul 7 alineatul (2) și de la articolul 9 alineatul (2) din Decizia-cadru a Consiliului 2009/315/JAI privind organizarea și conținutul schimbului de informații extrase din cazierile judiciare între statele membre¹¹, statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, în scopul aplicării cu eficacitate a măsurii care constă în interzicerea, cu caracter temporar sau permanent, unei persoane să desfășoare activități care presupun contactul periodic cu copii, în special în măsura în care statul membru solicitant condiționează accesul la anumite activități de asigurarea faptului că respectivii candidați nu au suferit o condamnare pentru niciuna dintre infracțiunile prevăzute la articolele 3-7 din prezenta directivă, informațiile cu privire la decădere ca urmare a unei condamnări pentru oricare din infracțiunile prevăzute la articolele 3-7 din prezenta directivă se transmit atunci când se solicită acest lucru în temeiul articolului 6 din decizia-cadru menționată anterior, de către autoritatea centrală a statului membru al cărui resortisant este respectiva persoană, iar datele cu caracter personal cu privire la decădere prevăzute la articolul 7 alineatele (2) și (4) din decizia-cadru menționată anterior pot fi folosite în acest scop în toate cazurile.
4. Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a asigura recunoașterea și aplicarea măsurii menționate la alineatul (1) impuse în alt stat membru.

Articolul 11

Răspunderea persoanelor juridice

1. Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că persoanele juridice pot fi trase la răspundere pentru oricare dintre infracțiunile prevăzute la articolele 3-7, săvârșite spre folosul lor de către orice persoană, acționând fie în nume propriu, fie ca parte a unui organ al persoanei juridice, având o funcție de conducere în cadrul persoanei juridice, în temeiul:
 - (a) unei împuterniciri din partea persoanei juridice;
 - (b) unei prerogative de a lua decizii în numele persoanei juridice;
 - (c) unei prerogative de a exercita controlul în cadrul persoanei juridice.
2. Statele membre iau, de asemenea, măsurile necesare pentru a se asigura că persoanele juridice pot fi trase la răspundere în cazul în care, ca urmare a nesupravegherii sau neexercitării controlului, imputabile unei persoane menționate la alineatul (1) al prezentului articol, a fost posibilă săvârșirea, de către o persoană aflată în subordine, a oricăreia dintre infracțiunile menționate la articolele 3-7, în folosul acelei persoane juridice.
3. Răspunderea persoanelor juridice în temeiul alineatelor (1) și (2) ale prezentului articol nu aduce atingere procedurii penale îndreptate împotriva persoanelor fizice care sunt autori sau complici la oricare din infracțiunile prevăzute la articolele 3-7.

¹¹ JO L 93, 7.4.2009, p. 23.

Articolul 12

Sanctiuni în cazul persoanelor juridice

1. Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura că orice persoană juridică trasă la răspundere în temeiul articolului 11 alineatul (1), este pedepsită prin aplicarea de sancțiuni eficace, proporționale și disuasive, care să includă amenzi penale sau administrative și eventual alte sancțiuni, de exemplu:
 - (a) excluderea de la dreptul de a primi beneficii publice sau ajutoare publice;
 - (b) interdicția temporară sau permanentă de a desfășura o activitate comercială;
 - (c) plasarea sub control judiciar;
 - (d) lichidarea judiciară;
 - (e) închiderea temporară sau permanentă a unităților care au servit la săvârșirea infracțiunii.
2. Statele membre ia măsurile necesare pentru a se asigura că o persoană juridică găsită responsabilă în temeiul articolului 11 alineatul (2) este pedepsită prin aplicarea de sancțiuni sau măsuri eficace, proporționale și disuasive.

Articolul 13

Neînceperea urmăririi penale sau neaplicarea de sancțiuni victimei

Statele membre prevăd posibilitatea de a nu urmări penal sau a sancționa victimele copii pentru infracțiunile menționate la articolul 4 și la articolul 5 alineatele (4)-(6), pentru implicarea acestora în activități ilegale ca o consecință directă a faptului că au făcut obiectul acelor infracțiuni.

Articolul 14

Cercetarea și urmărirea penală

1. Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura că, în ceea ce privește infracțiunile menționate la articolele 3-7, cercetarea sau urmărirea penală nu sunt condiționate de depunerea unei plângeri prealabile sau de formularea unei acuzații de către victimă și că procedura penală poate continua chiar și în cazul în care victima și-a retras declarațiile.
2. Statele membre iau măsurile necesare pentru a permite urmărirea penală a oricăreia dintre infracțiunile menționate la articolul 3, la articolul 4 alineatele (2) și (3) și (5)-(11), precum și la articolul 5 alineatul (6) pentru o perioadă de timp suficientă după ce victima a împlinit vârsta majoratului, perioadă care este proporțională cu gravitatea infracțiunii în cauză.
3. Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura disponibilitatea unor instrumente de investigare eficace pentru persoanele, unitățile sau serviciile responsabile cu cercetarea sau urmărirea penală a infracțiunilor menționate la

articolele 3-7, prevăzând posibilitatea de acțiuni sub acoperire, cel puțin în acele cazuri unde se folosește tehnologia informațiilor și comunicațiilor.

4. Statele membre iau măsurile necesare pentru a permite unităților sau serviciilor de cercetare să încerce identificarea victimelor infracțiunilor prevăzute la articolele 3-7, în special prin analizarea materialelor pornografice cu copii, ca de exemplu fotografii și înregistrări audiovizuale transmise sau puse la dispoziție prin intermediul tehnologiei informațiilor și comunicațiilor.

Articolul 15

Raportarea suspiciunii de exploatare sexuală sau abuz sexual

1. Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că normele de confidențialitate impuse de dreptul intern în cazul anumitor categorii profesionale care intră în contact cu copiii nu constituie un obstacol în ceea ce privește posibilitatea ca acestea să raporteze serviciilor responsabile cu protecția copiilor orice situație în care există motive întemeiate să se creadă că un copil este victima infracțiunilor menționate la articolele 3-7.
2. Statele membre iau măsurile necesare pentru a încuraja orice persoană care are cunoștință sau care suspectează, cu bună credință, săvârșirea infracțiunilor menționate la articolele 3-7, să raporteze aceste fapte serviciilor competente.

Articolul 16

Competența și coordonarea urmăririi penale

1. Statele membre ia măsurile necesare pentru a-și stabili competența în privința infracțiunilor menționate la articolele 3-7 atunci când:
 - (a) infracțiunea a fost săvârșită, în totalitate sau parțial, pe teritoriul său; sau
 - (b) autorul infracțiunii este un resortisant al său sau își are reședința obișnuită pe teritoriul său; sau
 - (c) infracțiunea a fost săvârșită împotriva unui resortisant al său sau împotriva unei persoane cu reședința obișnuită pe teritoriul său; sau
 - (d) infracțiunea a fost săvârșită în folosul unei persoane juridice având sediul pe teritoriul statului membru în cauză.
2. Statele membre se asigură că în competența lor intră acele situații în care o infracțiune menționată la articolele 5 și 6, și în măsura în care este relevant, la articolele 3 și 7, a fost săvârșită prin mijloace ale tehnologiei informațiilor și comunicațiilor care au fost accesate de pe teritoriul lor, indiferent dacă acestea se află sau nu pe teritoriul lor.
3. Un stat membru poate decide că nu va aplica sau va aplica doar în cazuri sau condiții specifice, regulile de competență definite la alineatul (1) literele (c) și (d), când infracțiunea în cauză este săvârșită în afara teritoriului său.

4. Pentru urmărirea penală a oricăreia dintre infracțiunile menționate la articolele 3-7, săvârșite în afara teritoriului statului în cauză, în ceea ce privește alineatul (1) litera (b) ale prezentului articol, statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că jurisdicția lor nu este subordonată condiției :
 - (a) ca faptele să fie considerate infracțiune penală în locul în care au fost săvârșite; sau
 - (b) ca urmărirea penală să poată fi inițiată doar în urma unei plângeri întocmite de victimă la locul săvârșirii infracțiunii sau a unui denunț din partea statului în care a fost săvârșită infracțiunea.

Articolul 17

Prevederi generale privind asistența, sprijinul și măsurile de protecție pentru victime

1. Victimelor infracțiunilor menționate la articolele 3-7 li se acordă asistență, sprijin și protecție, avându-se în vedere interesul superior al copilului.
2. Statele membre se asigură că, atunci când există incertitudine cu privire la vârsta unei persoane care a făcut obiectul unei infracțiuni menționate la articolele 3-7 și atunci când există motive pentru a crede că persoana este copil, se prezumă că persoana este copil și primește acces imediat la asistență, sprijin și protecție în conformitate cu articolele 18 și 19, până la verificarea vârstei.

Articolul 18

Asistență și sprijin acordate victimelor

1. Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura că asistența și sprijinul se acordă victimelor înainte, pe parcursul și, pentru o perioadă corespunzătoare, după procedura penală, pentru a le permite exercitarea drepturilor stabilite în Decizia-cadru 2001/220/JAI a Consiliului¹² privind statutul victimelor în cadrul procedurii penale, precum și în prezenta directivă.
2. Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că acțiunile specifice întreprinse în vederea acordării de asistență și sprijin victimelor, pe termen scurt sau lung, în procesul de recuperare fizică și psiho-socială se întreprind în urma unei evaluări individuale a condițiilor speciale care survin în cazul fiecărei victime copil, ținându-se seama de opiniile, nevoile și preocupările copilului.
3. Victimele oricăroră dintre infracțiunile menționate la articolele 3 - 7 sunt considerate victime deosebit de vulnerabile în temeiul articolului 2 alineatul (2), al articolului 8 alineatul (4) și al articolului 14 alineatul (1) din Decizia-cadru 2001/220/JAI.
4. Statele membre iau măsuri, acolo unde este cazul și unde este posibil, pentru a furniza asistență și sprijin familiei victimei. În special, statele membre aplică, în cazul familiei, în măsura în care este adecvat și posibil, articolul 4 din Decizia-cadru 2001/220/JAI a Consiliului.

¹² JO L 82, 22.3.2001, p. 1.

Participarea victimelor copii la cercetarea penală și la procedura penală

1. Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că în cercetarea și procedura penală, autoritățile judiciare numesc un reprezentant special pentru victima copil în cazul în care, prin dreptul intern, autoritățile tutelare nu pot reprezenta copilul în procedura penală ca urmare a unui conflict de interese între acestea și victima copil, sau atunci când copilul este neînsoțit sau separat de familie.
2. Statele membre asigură accesul imediat al victimei copil la consiliere juridică gratuită și la reprezentare juridică gratuită, inclusiv în scopul solicitării de despăgubiri.
3. Fără a se aduce atingere drepturilor la apărare, statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, în cadrul cercetării penale a oricăreia dintre infracțiunile prevăzute la articolele 3-7:
 - (a) audierile cu victima copil au loc fără întârzieri nejustificate după ce faptele au fost raportate autorităților competente;
 - (b) audierile cu victima copil se desfășoară, atunci când este necesar, în incinte proiectate sau adaptate în acest scop;
 - (c) audierile cu victima copil se desfășoară de către sau prin intermediul unor persoane profesioniste pregătite în acest scop;
 - (d) în măsura posibilului și dacă este cazul, audierile cu victima copil se desfășoară cu aceleași persoane;
 - (e) numărul audierilor este cât mai redus posibil, iar audierile au loc numai atunci când este strict necesar în scopul procedurii penale;
 - (f) victima copil poate fi însoțită de reprezentantul legal sau, după caz, de un adult ales de copil, cu excepția cazului în care s-a adoptat o decizie contrară, întemeiată, cu privire la persoana respectivă.
4. Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că în cercetarea penală a oricăreia dintre infracțiunile prevăzute la articolele 3-7, toate audierile cu victima copil, sau după caz cu martorul copil, pot fi filmate și că aceste audieri filmate pot fi acceptate ca probă în procesul penal, conform normelor dreptului intern.
5. Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că în procesul penal, în legătură cu oricare dintre infracțiunile prevăzute la articolele 3-7 se poate dispune că:
 - (a) audierea nu se desfășoară în prezența publicului;
 - (b) victima copil poate fi audiată în instanță fără a fi prezentă, în special prin folosirea tehnologiilor de comunicații adecvate.

Programe sau măsuri de intervenție

1. Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura că persoanele condamnate pentru infracțiunile menționate la articolele 3-7 fac obiectul unei evaluări a pericolului pe care îl prezintă persoana respectivă și a posibilelor riscuri de recidivă în cazul oricăreia dintre infracțiunile prevăzute la articolele 3-7, în scopul identificării programelor sau măsurilor de intervenție adecvate.
2. Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura punerea la dispoziție de programe sau de măsuri de intervenție eficace în vederea prevenirii și minimizării riscurilor de recidivă în ceea ce privește infracțiunile cu caracter sexual îndreptate împotriva copiilor. Programele sau măsurile de acest tip sunt accesibile în orice moment al procedurii penale, în mediul carceral sau în afara acestuia, conform condițiilor prevăzute în dreptul intern.

Programele sau măsurile de intervenție de acest tip se adaptează pentru a răspunde nevoilor speciale de dezvoltare ale copiilor care săvârșesc infracțiuni sexuale, inclusiv cei care nu au împlinit vârsta pentru a răspunde penal.

3. Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că persoanele condamnate pentru infracțiunile prevăzute la articolele 3-7, acolo unde este cazul, având în vedere evaluarea menționată la alineatul (1):
 - (a) pot avea acces la programele sau măsurile menționate la alineatele (1) și (2);
 - (b) au acces la programe sau măsuri specifice;
 - (c) sunt pe deplin informate cu privire la motivele propunerii de a avea acces la programe sau măsuri specifice;
 - (d) consimt să participe la programele și măsurile specifice în deplină cunoștință de cauză;
 - (e) pot să refuze și le sunt aduse la cunoștință potențialele consecințe ale unui refuz.
4. Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că persoanele care fac obiectul procedurii penale pentru oricare dintre infracțiunile prevăzute la articolele 3-7 pot avea acces la programele sau măsurile menționate la alineatele (1) și (2) ale prezentului articol, în condiții care nu sunt nici în detrimentul și nici contrare dreptului la apărare sau cerințelor pentru un proces echitabil și imparțial, în special cu respectarea normelor care stau la baza principiului prezumției de nevinovăție.
5. Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că persoanele care se tem că ar putea săvârși una din infracțiunile menționate la articolele 3-7 pot avea acces, dacă este cazul, la măsuri sau programe de intervenție eficace, menite să evalueze și să prevină riscul săvârșirii infracțiunilor.

Articolul 21

Blocarea accesului la site-urile internet care conțin materiale pornografice cu copii

1. Statele membre iau măsurile necesare pentru a obține blocarea, pe teritoriul lor, a accesului utilizatorilor de internet la paginile internet care conțin sau diseminează pornografie infantilă. Blocarea accesului se face sub rezerva unor garanții adecvate, în special pentru a se asigura faptul că blocarea se limitează la ceea ce este necesar, că utilizatorii sunt informați asupra motivelor blocării și că furnizorii de conținut sunt informați cu privire la posibilitatea contestării acesteia.
2. Fără a se aduce atingere celor de mai sus, statele membre iau toate măsurile necesare pentru a obține eliminarea paginilor internet care conțin sau diseminează pornografie infantilă.

Articolul 22

Abrogarea Deciziei-cadru 2004/68/JAI

Decizia-cadru 2004/68/CEE se abrogă, fără a se aduce atingere obligațiilor statelor membre privind termenele pentru transpunerea în dreptul intern.

Trimiterile la decizia-cadru abrogată se consideră ca fiind trimiteri la prezenta directivă.

Articolul 23

Transpunerea

1. Statele membre pun în aplicare legile, regulamentele și dispozițiile administrative necesare respectării prezentei directive în cel târziu [DOI ANI DE LA ADOPTARE]. Statele membre comunică de îndată Comisiei textele acelor dispoziții, precum și un tabel de corespondență între dispozițiile respectiv și prezenta directivă.

Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

2. Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 24

Raportare

1. În [PATRU ANI DE LA ADOPTARE] și la fiecare trei ani după aceea, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului, care conține propunerile necesare.
2. Statele membre transmit Comisiei toate informațiile utile pentru întocmirea raportului menționat la alineatul (1). Informațiile includ o descriere detaliată a măsurilor legislative și nelegislative adoptate în temeiul prezentei directive.

Articolul 25
Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea a zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 26
Destinatarii

Prezenta directivă se adresează statelor membre, în conformitate cu tratatele.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele